

V této rigorózní práci je mým cílem zaměřit se na osvětlení právní povahy akcií a dále provést rozbor členění akcií podle druhů v tuzemské právní úpravě s využitím srovnání se zahraničními úpravami, jakož i s dostupnou zahraniční literaturou.

Smyslem práce by mělo být nejprve pojednání o pojmu akcie jako o předmětu, kterým se zabývá jednak právo akciové a jednak právo cenných papírů, a dále o vztahu akcie a právní povahy akciové společnosti obecně. Výchozím bodem bude především pojednání o právní povaze akcií. Zde bude předmětem pojednání především otázka vztahu akcie k základnímu kapitálu společnosti, pojednání o akcii jako o osvědčení akcionáře o existenci jeho společnického vztahu k akciové společnosti a dále jako o nosiči, do něhož jsou vtělena akcionářská práva. Tuzemský pojem akcie bude na patřičných místech ozřejmen rovněž v nezbytném srovnání s úpravami jiných cenných papírů akciového práva.

Stěžejní část práce bude však tvořit pojednání o různých (třeba i již neexistujících či zakázaných¹) druzích akcií. Předmětem mého zájmu bude nejprve vymezení obecného pojmu druhu akcií a některé otázky, které se k němu váží (jako kupř. otázka principu *numerus clausus* přípustného počtu druhů akcií). Následovat pak bude pojednání o jednotlivých zvláštních druzích akcií v tuzemské právní úpravě. Přirozeně i pojednání o druzích akcií bude v míře nezbytné srovnávat úpravu tuzemskou s úpravami zahraničními, a to jak s obecnými závěry zahraničních doktrín vztahujícím se k druhům akcií, tak i s poznatky týkajícími se jednotlivých zvláštních druhů zahraničních druhů akcií. Tuzemská úprava bude srovnávána především s úpravou německou (a rakouskou, které jsou si v otázce druhů akcií velmi podobné), francouzskou a britskou. Stranou však nezůstane ani středoevropský kontext – práce zahrne rovněž srovnání s právní úpravou druhů akcií slovenskou a polskou.

¹ Např. akcie se zvláštními hlasovacími právy či úrokové akcie.

Důležitou částí práce pak budou ty pasáže práce, které se budou zamýšlet nad možnými konstrukcemi prioritní dividendy (a činit nezbytná srovnání se zahraničními úpravami konstrukcí prioritních či obdobně nazvaných dividend). Předmětem zamyšlení pak budou i možné veřejnoprávní důsledky zneužití konstrukce prioritních dividend *de lege lata* a *de lege ferenda*.

Druhy akcií v tuzemské úpravě budou reflektovány také ve světle probíhající rekodifikace tuzemského soukromého práva, jejíž součástí jsou také práce na novém obchodním zákonu², který by do budoucna měl nejen zakotvovat právní úpravu druhů akcií, ale oproti úpravě stávající přinést také některé nikoli nepodstatné změny v otázce druhů akcií.

Přestože se proces komunitární reformy práva obchodních společností samotného pojmu akcie či pojmu druhu akcie přímo nedotýká, budou v nezbytných souvislostech ozřejmeny také souvislosti tuzemské úpravy akcií s nařízeními a směrnicemi, které tvoří evropské právo společností.

Jelikož předmětem této práce není členění akcií podle formy či podoby, nebude obecná část pojednávající o akciích obsahovat pasáže týkající se členění akcií podle podoby a podle formy (a logicky ani o otázkách, které jsou tradičně v souvislosti s těmito členěními uváděny – tj. např. převody akcií, vinkulace akcií na jméno, otázka rozhodného dne apod.).